

SOLMAZ MARŞAN ANISINA

32. Dönem (09.04.1990 - 17.01.1992) ve 33. Dönem (18.01.1992 - 22.01.1994)'lerde Şube Yönetim Kurulu Sekreter Üyeliği yapan meslektaşımız ve arkadaşımız A. Solmaz MARŞAN'ın anısına İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'nın Mali Çözüm Dergisi Mayıs 1991'de yayımlanan yazısını paylaşıyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

MESLEK ODALARI ÜZERİNE

A. Solmaz MARŞAN

İnşaat Mühendisleri Odası İst. Şb. Sekreter Üye

TMMOB çatısı altında yer alan mühendis mimar odalarının kuruluşları 1950'li yıllarda başlamıştır. Uzmanlıkların çeşitliği, örgütlenmelere de yansımış ve kurulan Oda sayısı giderek artmıştır. Şu anda İstanbul'da Şube ve Temsilcilik şeklinde örgütlülüğü bulunan 20 Oda mevcuttur. İnşaat Mühendisleri Odası üye sayısı en fazla olan ve ilk kurulan odalardandır. Türkiye genelinde 40 bin üyemiz var.

İstanbul Şubesi'nin üye sayısı da 15 binlere ulaştı. Odamıza inşaat fakültelerinden mezun olanlar üye oluyor. Mesleki faaliyette bulunmak için bu zorunlu. 1982 Anayasası ile kamuda çalışanların üyeliği zorunluluk olmaktan çıkarılmışsa da, kamu kurum ve kuruluşları, çoğunlukla eleman alırken Oda üyeliği aramaktadırlar. 12 Eylül 1980 sonrası TMMOB'ye bağlı meslek odaları da büyük ölçüde baskıdan payını almıştır. Odalar, "sol" politik çevrelerin üslendiği yerler olarak görülmüştür.

Meslek alanlarımızdaki kurumsal etkilerimiz kırılmaya, yok sayılmaya ve kamuoyunun gözünde önemsizleştirilmeye çalışılmıştır. Oysa geriye dönüp baktığımızda bütün ülkede, bütün kurum ve kuruluşlarda, kentlerde ve köylerde, toplumun hemen bütün katmanlarında görülen politize olma durumunun meslek odalarında da yaşandığını görüyoruz yalnızca. Bütün bu ekstrem koşullara karşın Odalarımız yine de mes-

leğin gereklerini ve topluma sunulan mühendislik hizmetlerinin iyileştirilmesini, çağdaşlaştırılmasını savunmuşlardır. Bugün 1982 Anayasasının değişmesi gerektiği, iktidarı ile muhalefeti ile yani siyasi yapıların tamamı tarafından söylenmektedir. Ne kadar değişeceği, nasıl değişeceği tartışılıyor. Artık eskidiğini, hemen herkes kabul ediyor.

10 yılda eskiyen bir Anayasa! Demek ki objektif kriterler kullanılmamış. Toplumu oluşturan tüm kesimlerin mutabakat zemini üstüne oturmamış, oturtulamamış ki yaşam tarafından aşılmış, bugünkü noktaya gelinmiş. Ama bu bir örnek olarak alınmıyor. Benzer yaklaşımlar sürüyor. Örneğin, üniversiteleri, öğretim üyelerinin karşı olduğu, yasal düzenlemelerin geçerlilik süresi ne kadar olacak ki? Kentlerimizin Anayasası niteliğindeki İmar Yasa değişikliği yapılırken uygulayıcıların yani yerel yönetimlerin, mimar-mühendis odalarının görüşünün alınması gerekmez miydi?

Bir karmaşadır yaşanıyor ülkemizde. Ama bazı kavramlar da pek bilinçlice olmasa da, içeriklerine tam uyulmasa da, günlük dilimize giriyor. Giderek daha geniş kesimlerce benimseniyor. Çağdaşlık, çağdaş bir toplum olmak, 2000 yılına hazırlanarak, ancak

demokratik işleyişlerle ve demokrasi içerisinde mümkün.

Çağdaş demokrasilerde de alternatif örgütlülükler ortaya çıkıyor. Yeşiller hareketi, çevre korumacılık, tüketicinin örgütlenmesi gibi bizlerin, yani meslek odalarının, mesleki konulardaki bilgi birikimimizle, üyelerimizle, bu ülkenin göz ardı edilemeyecek potansiyel güçleri ve değerleri olduğunu düşünüyorum. Bu konumumuzu öncelikle bizler algılamalıyız.

Meslek alanlarımızda görüş ve öneriler üretebilmeliyiz. Gerek merkezi yönetimin, gerekse yerel yönetimlerin yasal yönetsel düzenlemeler yapılırken sürecin içinde yer alan ilgili kesimlerin, bu arada ilgili meslek odalarının görüş ve önerilerini almaları ve hatta mutabakat sağlamaya çalışmaları yararlı sonuçlar vereceği için mutlak zorunluluk olarak geliyor bana. Bu anlamda kurumsal ilişkiler oluşmalıdır. Deneme yanılma yöntemleri terk edilmelidir artık. Bir büyük yangından sonra yangın yönetmeliği, bir büyük deprem-

den sonra deprem yönetmeliği vb. çıkarılması gibi. Örneğin İstanbul için 20 yıl önce dile getirilen kaygıların tümü bugün yaşanıyor. 20 yıl sonra benzer şeyleri söylemek ne kadar üzücü. Oysa bu kent hepimizin, yitirilen değerleri hepimize aittir. Olumsuzlukların faturasını hep birlikte ödüyoruz. Böylesi meslek bazından yola çıkan politikaların üretilebilmesi, ülkemizde barış ve demokratik işleyişin olmasına bağlı elbette. Yine aynı şekilde meslek odaları, sivil toplum örgütleri olarak bizlerin dinamizmi ülkenin demokratikleşmesine katkıda bulunacaktır. Kendi örgütsel yapılarımızı demokratikleştirmemizi de sağlayacaktır.

Çağdaş toplum örgütlü toplumdur. Meslek odaları olarak uzmanlık alanlarımızda söz ve karar sahibi bulmamız gerektiğini anlatırken, bunları anlatabileceğimiz zemini, yani barışı, demokrasiyi, insan haklarını ve diğer evrensel değerleri de zaten savunmak durumdayız. Meslek Odalarının ortak, üretici çalışmalar yapabileceklerine inancımı ve İSMMMO'nun bu platformda yer almasından sevinç duyduğumu belirtirim.

AYŞE SOLMAZ MARŞAN

1952 Sivas doğumludur. 1978 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi'nden mezun olan MARŞAN, 1984'e kadar proje mühendisliği yapmıştır. Kadıköy Belediyesi İmar Müdürlüğü Statik Bürosu'nda da çalışan MARŞAN, Türkiye İşçi Partisi'nde Bilim Kurulu üyeliğinde bulundu. İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde 32. Dönem (09.04.1990 - 17.01.1992) ve 33. Dönem (18.01.1992 - 22.01.1994)'lerde Şube Yönetim Kurulu Sekreter Üyeliği görevlerinde bulundu. Oda Genel Merkezi Bilirkişilik Komisyonu üyeliği yaptı. 2000'li yıllar itibarıyla İstanbul Adalet Komisyonu mahkemelerinde bilirkişilik hizmetinde bulundu. MARŞAN'ın bir kızı vardır.